

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3245/2019
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиља АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Марко Петковић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину и Града Зрењанина, кога заступа Правобранилаштво Града Зрењанина, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиља изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1049/19 од 29.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиља изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1049/19 од 29.05.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиља изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1049/19 од 29.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1049/19 од 29.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиља и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину П 707/17 од 06.11.2018. године којом је ставом првим изреке одбијен као неоснован тужбени захтев да се утврди да су тужиље по основу законитог одржаја и наслеђа стекле право својине на непокретности уписаној у ЛН бр. ... КО ..., ближе описаој у изреци и то тужиља АА са $\frac{3}{4}$ а тужиља ББ са $\frac{1}{4}$ иделаног дела, што би тужени били дужни да признају и трпе упис овог права на име тужиља у јавне књиге, а ставом другим изреке обавезане тужиље да солидарно накнаде трошкове парничног поступка туженој Републици Србији у износу од 6.000,00 динара а туженом Граду Зрењанину у износу од 52.500,00 динара. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиља за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене пресуде донете у другом степену, тужиле су благовремено изјавиле ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужила, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом члана 28. ст. 2. и 4. и члана 72. став 2. Закона о основама својинско-правних односа одбијен је тужбени захтев за утврђење права својине на земљишту у државној својини, држаоца туженог Града Зрењанина, одржајем и наслеђем на непокретности. Ово због тога што из утврђеног чињеничног стања произлази да тужиле не испуњавају услов савесности за стицање права својине путем ванредног одржаја. Тужиле су се одрекле права коришћења спорног земљишта у законито спроведеном поступку пред органом управе, па нису могле бити у уверењу да спорно земљиште држе као своје.

У таквом случају, другостепени суд је према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужиле нису уз ревизију доставиле правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању о истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 12.07.2017. године, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 10.000,00 динара. На дан подношења тужбе 1 евро је, према средњем курсу НБС, износио 120,2585 динара, па вредност предмета спора побијаног дела представља динарску противвредност 83,15 евра. Првостепена пресуда којом је одлучено о тужбеном захтеву донета је 06.11.2018. године, а другостепена пресуда донета је 29.05.2019. године.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем

курсу НБС на дан поношења тужбе, то ревизија тужиља није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић